

Nr 147

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om yttrande över vissa av Europarådets rådgivande församling vid dess femtonde ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 10 april 1964.

Under återopandande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1963 och 1964 vid dess femtonde ordinarie möte fattade beslut.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden hållet
inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 10 april 1964.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför ministern för utrikes ärendena följande:

Det femtonde ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg den 6—10 maj och den 18—24 september 1963 samt den 13—17 januari 1964.

Av de sammanlagt trettiofem rekommendationer som antogs har de tio i det följande refererade ansetts vara av den vikt, att de på sedvanligt sätt bör underställas riksdagen. I anslutning härtill har även vissa resolutioner berörande motsvarande ämnesområden redovisats.

Texterna till de ifrågakommande rekommendationerna och resolutionerna ävensom korta referat av övriga vid mötet antagna rekommendationer torde såsom bilaga litt A få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendation 355 om de ekonomiska förbindelserna i Europa, rekommendation 356 om Europarådets uppgift på kort sikt, rekommendation 376 om Europarådsförsamlingens uppgifter i de europeiska frågornas nuvarande läge, resolutionerna 264 och 265 om Europarådets allmänna politik samt rekommendation 380 om europeiska ekonomiska förbindelser och atlantiskt ekonomiskt »partnership»

I rekommendation 355, som antogs vid majsessionen med 74 röster mot två föreslås att EEC:s ministerråd skall uppmanas föra en mera utåt-riktad politik som tar hänsyn bl. a. till strävandena att nå fram till en allmän europeisk ekonomisk integration som ett väsentligt politiskt mål, medan övriga regeringar bör uppmanas att aktivt stödja en sådan politik. Rekommendationen diskuterades vid 112:a mötet med ministrarnas ställföreträdare, vilka beslöt inhämta OECD:s yttrande samt för kännedom överlämna rekommendationen till EEC och EFTA.

I rekommendation 356, enhälligt antagen likaledes vid majsessionen, ut-

talas förhoppningen att Europarådet måtte bli forum för sådana politiska och ekonomiska kontakter som kan leda till ett återupptagande av förhandlingarna i marknadsfrågan. Rekommendationen utgjorde en del av underlaget för diskussionen vid ministerkommitténs 33:e möte i december.

Rekommendation 376 antogs enhälligt vid septembersessionen. Däri föreslås bl. a. att tjänstemannakommittéer på hög nivå skall tillsättas för att utreda möjligheterna till anslutning av övriga Europarådsländer till redan existerande överenskommelser mellan EEC-länderna i vissa sociala och tekniska frågor. Vidare uppmanas regeringarna att söka nå fram till en gemensam ståndpunkt inför de kommande GATT-förhandlingarna. Rekommendationen behandlades vid det 124:e mötet med ministrarnas ställföreträdare och vid ministerkommitténs 33:e möte i december.

I resolutionerna 264 från septembersessionen och 265 från januarisessionen om Europarådets allmänna politik erinras om att de europeiska sammanslutningarna bör stå öppna för alla Europarådets medlemsstater som kan och vill ansluta eller associera sig i enlighet med fördragen, samt om önskemålet att Storbritannien och andra medlemsländer anknytas till Gemenskapen före 1966. Vidare betonas önskvärdheten av nära atlantisk samverkan. Församlingens utskott för kontakt med parlamenten har beslutit att resolutionerna, vilka antogs enhälligt, skall överlämnas till parlamentsledamöterna i medlemsländerna.

I den vid januarisessionen antagna rekommendation 380 återkommer församlingen till tidigare uttryckta önskemål om stärkande av förbindelserna mellan Europa och Nord-Amerika så att ett verkligt atlantiskt »partnership» kommer till stånd, om konsultationer på hög nivå för att vårens GATT-förhandlingar skall krönas med framgång, om ett snabbt genomförande av de tullsänkningar som beslutas vid dessa, när de har särskild betydelse för den inom-europeiska handeln, samt om en samordnad europeisk politik vid FN:s världshandelskonferens. Ministrarnas ställföreträdare har vid sitt 129:e möte beslutit att rekommendationen, liksom resolution 265, skall behandlas vid ministerkommitténs möte i april 1964.

Rekommendation 358 om reaktivering av Europarådet

Efter flera års förarbete, varunder regeringarnas yttrande i vissa frågor inhämtats, antog församlingen denna rekommendation med minsta möjliga erforderliga majoritet — 56 röster för, 22 emot och 6 nedlagda.

Inledningsvis framhålles i rekommendationen att församlingen anser det nyttigt att efter flera års verksamhet skrida till en allmän omprövning av Europarådets arbetsmetoder och att anledning finns att i jämförande och rationaliserande syfte utreda de olika Europarådsorganens arbetsformer. För att stärka Europarådets auktoritet genom förbättring av dess arbetsförhållanden och för att uppnå ett ökat samarbete mellan församlingen

och ministerkommittén föreslås ett antal ändringar i arbetsmetoderna, berörande församlingen, ministerkommittén, den blandade kommittén (sammansatt av representanter för församlingen och ministerkommittén) samt sekretariatet.

Vad beträffar *församlingen* föreslås bl. a. att samråd skall äga rum mellan församlingen och ministerkommittén i den blandade kommittén om vilka ärenden som skall uppföras på dagordningen för församlingsdebatterna. Vidare föreslås vissa utvidgade kontaktmöjligheter mellan församlingen och ministerkommittén, bl. a. genom föredragningar i kommittén av församlingens president eller utskottens rapportörer av antagna rekommendationer.

Ministerkommitténs auktoritet bör stärkas. Bl. a. ifrågasättes införande av två skilda uppsättningar av ministerkommittén, nämligen dels sammanträde av ministrar för europeiska frågor, dels sammanträde av fackministrar. Ministerkommittén bör när den behandlar församlingens rekommendationer söka nå fram till en gemensam ståndpunkt och icke som ofta hittills nöja sig med att utan kommentarer överlämna dem till medlemsregeringarna. Vidare rekommenderas ministerkommittén att tillgripa formen med partiella överenskommelser och icke endast förkasta förslag därför att en eller två medlemmar inlägger veto.

Den blandade kommittén föreslås bl. a. få viss beslutande rätt i procedurfrågor och vidgade möjligheter att påskynda behandlingen av ett ärende.

Slutligen föreslås i rekommendationen vissa ändringar beträffande *sekretariatet*, bl. a. antagandet av en personalstatut och en pensionsordning samt upprättande av en skiljedomstol för arbetstvister.

Rekommendationen har behandlats vid flera möten med ministrarnas ställföreträdare. Reaktionen inom ställföreträdarekommittén på åtskilliga av förslagen var snarast negativ. Man påpekade att stor tveksamhet mot rekommendationen förelegat redan inom församlingen, vilket tagit sig uttryck bl. a. i den ytterst knappa majoriteten vid dess antagande, och att det avgörande för Europarådets reaktivering ej är tekniska ändringar utan regeringarnas vilja att använda rådet.

Europarådets ministerkommitté besvarade rekommendationen i en aide-mémoire av den 5 december 1963 (CM(63)222). Kommittén förklarade sig vara helt överens med rådgivande församlingen rörande de två önskemål som enligt kommitténs uppfattning låg till grund för rekommendationen, nämligen:

- 1) förstärkning av Europarådets verksamhet på de politiska och tekniska planen,
- 2) ökat samarbete mellan rådgivande församlingen och ministerkommittén.

Enligt ministerkommittén är åtskilliga av de förslag som framlagts i rekommendationen redan förverkligade i rådets praxis. Så har exempel-

vis församlingens önskemål om större politisk aktivitet i ministerkommittén redan blivit tillgodosett genom ett kommitténs beslut i maj 1963 (ministerkommitténs resolution (63)6), enligt vilket den framdeles vid varje möte skall grundligt diskutera väsentliga problem rörande Europas enande mot bakgrund av församlingens ställningstaganden. Ministrarna hänvisade även till det allt intensivare arbete som bedrivs inom Europarådets expertkommittéer på icke-politiska områden, särskilt i kultur- och juridiska frågor. Åtskilliga av de konventioner som slutits inom Europarådet har för övrigt sitt ursprung i initiativ från församlingen.

Ministrarna förklarade sig beredda att söka åstadkomma närmare kontakter med församlingen dock utan att binda sig för en invecklad formell procedur, vilken riskerar att leda till att förbindelserna snarare skulle försämrans än förbättras. De var sålunda beredda att taga ställning till samtliga församlingens rekommendationer. I tekniska frågor var de beredda att fastställa årsprogram i samråd med församlingen för expertkommittéernas verksamhet. Däremot var ministerkommittén icke beredd att låta församlingens program uppgöras av den blandade kommittén eller att överhuvud låta denna kommitté göras beslutsmässig.

Ministerkommittén hänvisar slutligen till att det torde åligga församlingen att genom sina direkta kontakter med medlemsparlamenten se till att de breda folklagren i Europa vinnes för en reaktivering av Europarådet. Regeringarnas åtgärder att främja de europeiska enhetssträvandena skulle mycket underlättas om de kan räkna på stöd från en allmän opinion som i första hand bör komma till uttryck i parlamenten.

Rekommendation 357 om förbindelser med de kommuniststyrda folken i Central- och Östeuropa

I rekommendationen, som antogs under majsessionen med 72 röster mot 13 och 3 nedlagda, föreslås att ministerkommittén skall söka främja närmare konsultationer mellan medlemsstaterna i frågor om kontakter med folken i Östeuropa och att åtgärder i detta syfte vidtas på multilateral basis under Europarådets beskydd. Vidare bör övervägas att utsträcka de fördelar, som lämnas åt innehavare av Europarådets kulturella identitetskort, att gälla även för studenter och forskare från dessa länder som studerar i medlemsstaterna.

Vid rekommendationens behandling i ställföreträdarekommittén yppades från åtskilliga håll tvivel om lämpligheten av multilaterala åtgärder. Sveriges delegat framhöll att vi upprätthåller kulturella förbindelser med öststaterna i viss omfattning, men att vi icke ser något skäl att samordna denna verksamhet på multilateral basis. Rekommendationen överlämnades till Europarådets kulturstyrelse för vidare utredning.

Rekommendation 365 om bevarande och iståndsättande av historiska och konstnärliga byggnader och miljöer

I denna rekommendation, som antogs enhälligt vid majsessionen, föreslås inkallandet av en europeisk konferens för bevarande och iståndsättande av historiska och konstnärliga byggnader och miljöer samt ett ökat samarbete mellan medlemsländernas myndigheter och muséer när det gäller utbyte av forskningsrön och erfarenheter i ämnet. Slutligen föreslås utredning av möjligheterna att inrätta ett europeiskt institut eller annat samarbetsorgan för bevarande av historiska eller konstnärliga byggnader eller miljöer av erkänt europeiskt intresse.

Rekommendationen har remitterats till Europarådets kulturstyrelse, där frågan fortfarande beredes.

Rekommendation 374 om arbetet inom ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete

Med ledning av de erfarenheter som vunnits genom verksamheten i den ad hoc-kommitté för behandling av rättsliga frågor, som tillsattes år 1962, föreslås ministerkommittén i denna rekommendation, som antogs enhälligt vid september-sessionen, att tillsätta en europeisk juridisk samarbetsnämnd bestående av delegater på hög ämbetsmannanivå och med representation även från rådgivande församlingen. Samarbetsnämnden skulle samordna allt arbete (med undantag av straffrätt, kriminologi och mänskliga rättigheter) på det rättsliga området, som bedrivs inom Europarådet. I rekommendationen föreslås även inrättandet av ett permanent organ för utbyte av och information om domstolspraxis och lagstiftning i medlemsländerna.

Vid sitt 33:e möte i december beslöt ministrarna att organet skulle tillsättas.

Rekommendation 386 om ratificering av Europarådets konventioner

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid januarsessionen, påpekas önskvärdheten av att församlingen hålles underrättad om skälen till att olika regeringar icke anslutit sig till konventioner som utarbetats inom rådet.

Vid sitt 130:e möte beslöt ministrarnas ställföreträdare att delvis tillmötesgå rekommendationen och sålunda, i enlighet med vad som stadgats i resolution (61)6, till sitt första möte varje år lämna sekretariatet alla upplysningar om de ratificeringar som ägt rum under föregående år samt om det aktuella ratifikationsläget för de konventioner och överenskommelser

som undertecknats under närmast föregående år. Det beslöts jämväl, att ställföreträdarna härutöver kunde lämna de kommentarer de bedömde lämpligt.

Rekommendation 379 om posttaxor i Europarådets medlemsstater

I rekommendationen föreslås bl. a. att inrikes porto skall gälla för befordran mellan medlemsländerna av brev och brevkort i lägsta viktklassen. Vidare rekommenderas enhetliga taxor för övriga viktklasser av brev och andra försändelser.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 130:e möte att överlämna rekommendationen för yttrande till den Europeiska post- och teleadministrationskonferensen som sammanträdde i Lissabon den 16 mars samt för kännedom till Internationella postunionen för dess nästa församlingsmöte hösten 1964.

Departementschefen

Som förutskickats i propositionen 1963:133 inträdde Schweiz som medlemsstat i Europarådet i april 1963. Europarådet har därmed sjutton medlemmar, nämligen följande: Belgien, Cypern, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Island, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Schweiz, Storbritannien, Sverige, Turkiet, Förbundsrepubliken Tyskland och Österrike. Schweiz' inträde hälsas med tillfredsställelse.

Vid församlingens januarisession valdes ny generalsekreterare i Europarådet efter italienaren Lodovico Benvenuti, vilken efter sju års ämbetsutövning anhållit att bli befriad från sitt uppdrag. Till ny generalsekreterare utsågs den brittiske underhusledamoten, parlamentariske understatssekreteraren i Foreign Office, Peter Smithers.

Generaldebatterna i församlingen har under det gångna året präglats av den reaktion som följt på avbrottet av förhandlingarna i Bryssel om Storbritanniens inträde i EEC, och de därmed följande återverkningarna på frågan om övriga EFTA-länders anslutning resp. association. Den allmänna meningen vid debatterna har varit att Europarådet i det uppkomna läget är det forum som bäst lämpar sig för diskussioner mellan framstående företrädare för de skilda ekonomiska grupperingarna, och att dessa diskussioner bör kunna verksamt bidra till ett återupptagande av de brutna förhandlingarna. Denna uppfattning återspeglas i rekommendationerna 356 och 380 samt i flera resolutioner såsom 264 och 265. Ur svensk synpunkt synes det naturligt och önskvärt att debatterna i Europarådet om marknadsfrågan fortsätter.

I detta sammanhang bör ministerkommitténs ovannämnda resolution (63)6 angående Europarådets uppgifter uppmärksammas. I denna resolution betonade kommittén att Europarådet, i sin egenskap av mötesplats

för stater med anknytning till olika politiska och ekonomiska grupperingar, har en betydelsefull roll att spela för att stärka den europeiska politiska enhetsviljan och att Europarådet genom att vidareutveckla sin politiska uppgift kan vara samtliga medlemsregeringar till avsevärd nytta utan att intrång därför göres på andra europeiska institutioners verksamhetsfält. Vidare förklarade sig ministrarna önska bibehålla nära politisk kontakt mellan medlemmarna av den Europeiska ekonomiska gemenskapen, den Europeiska frihandelssammanslutningen och övriga medlemsstater i Europarådet. Ministrarna uttalade även tillfredsställelse över det bidrag som lämnats av församlingen genom att denna vid sina allmänpolitiska diskussioner ytterligare belyst de europeiska integrationsproblemen och medverkat till den parlamentariska opinionsbildningen.

Vid församlingens politiska diskussioner under september- och januari-sessionerna lades särskild vikt vid problemen kring förhållandet mellan Förenta staterna och Europa, den ursprungligen av presidenten Kennedy väckta frågan om ett atlantiskt »partnership». I samband härmed betonades önskvärdheten av att de europeiska ländernas uppträdande vid de förestående tullförhandlingarna i GATT, den s. k. Kennedyrundan, skulle samordnas. Ett framgångsrikt slutförande av GATT-förhandlingarna bedömdes vara av yttersta vikt icke blott för förhållandet mellan Europa och Amerika utan även för den fortsatta utvecklingen av handeln mellan Europas länder tillhörande de två ekonomiska blocken EEC och EFTA (rekommendationerna 376 och 380, resolutionerna 264 och 265). I sistnämnda båda uttalanden har man givetvis anledning att instämma från svensk sida. Frågan om uppträdandet vid GATT-förhandlingarna behandlades vid 33:e mötet med ministerkommittén och kommer även att uppföras på dagordningen för det 34:e mötet i april. Vid båda dessa möten behandlas även frågan om ett atlantiskt »partnership». Från svensk sida har framhållits att vi hyser ett livligt intresse för att förbindelserna över Atlanten utvecklas och intensifieras, ehuru utan att någon extra institutionell överbyggnad tillskapas. För svensk del finns det emellertid anledning betona, att vi endast kan delta i den utsträckning vi finner ett sådant samarbete stå i full överensstämmelse med vår allmänna neutralitetspolitik.

Frågan om reaktivering av Europarådet, rekommendation 358, har under flera år varit föremål för överväganden i församlingen, vilken även på ett tidigt stadium inhämtat medlemsregeringarnas synpunkter på vissa reformförslag. Ur svensk synpunkt förtjänar strävandena att effektivisera rådets arbetsformer allt beaktande. Förutom de åtgärder som redan vidtagits, såsom besluten om regelbundna allmänpolitiska debatter i ministerkommittén, samråd mellan församling och ministerråd rörande församlingens diskussionsprogram i politiska och tekniska frågor samt anordnande av fackministerkonferenser, synes en viss förstärkning av sekretariatet kunna genomföras. En reform av sekretariatet synes dock böra avvakta

slutförandet av arbetet inom kommissionen för en europeisk tjänstemannakarriär.

Europarådets uppgifter på de kulturella, juridiska och sociala områdena har under årens lopp intensifierats. I prop. 1963:133 kunde jag redovisa att Europarådets 1962 instiftade kulturstyrelse påbörjat sin verksamhet. Enligt beslut av ministerkommittén har nu en europeisk juridisk samarbetsnämnd tillsatts i enlighet med församlingens rekommendation 374. I denna nämnd, som kommer att bestå av regeringstjänstemän på hög nivå, kommer huvuddelen av Europarådets arbete på det rättsliga området att samlas. Endast det arbete som bedrivs av expertkommittéerna för straffrätt, kriminologi och mänskliga rättigheter kommer att ligga utanför den juridiska samarbetsnämndens kompetens.

På det sociala området har en europeisk balk om social trygghet utarbetats. Balken kommer att föreligga för undertecknande vid ställföreträdarnas möte i april. Balken får betecknas såsom ytterligare ett led i Europarådets strävan att samla de europeiska länderna kring ett socialpolitiskt program, vars första led utgjordes av den för några år sedan tillkomna europeiska sociala stadgan.

I rekommendation 386 har församlingen hemställt att mera utförligt informeras om medlemsländernas skäl att icke ratificera Europarådskonventioner. Som nyss nämnts har ministerkommittén med anledning därav i sin resolution (64)1 förklarat sig beredd att till viss del tillmötesgå församlingens begäran. Från svensk sida torde församlingens önskemål redan ha uppfyllts, då i de rapporter som årligen tillställas Europarådets sekretariat utförliga uppgifter lämnas om ratifikationsläget beträffande ännu ej ratificerade Europarådskonventioner.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling vid dess femtonde ordinarie möte fattade beslut.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik Cornell

**Vid rådgivande församlingens femtonde ordinarie möte
antagna rekommendationer**

(I propositionens text särskilt behandlade rekommendationer återges i fullständig översättning, övriga endast i kort sammanfattning)

Sessionen 6—10 maj 1963

Rekommendation 352 med församlingens utlåtande över dagordningsförslaget för femte sessionen av den europeiska kommunalkonferensen

Dagordningsförslaget upptar följande frågor:

1. utländska arbetares bosättning i kommuner inom medlemsländerna,
2. regionplanering.

Rekommendation 353 om beviljande av konsultativ status åt vissa icke statliga organisationer

Avser judiska världskongressens europeiska gren (kategori 1), Committee of National Institutes of Patent Agents (CNIPA) (kategori 2), Internationella fågelskyddskommittén (kategori 2).

Rekommendation 354 om beviljande av konsultativ status åt en icke statlig organisation

Avser Internationella kvinnoförbundets europeiska avdelning.

Rekommendation 355

om de ekonomiska förbindelserna i Europa

1. Församlingen,
2. som uttrycker sin fasta förvissning om att medlemsregeringarna trots Brysselkonferensens strandande bör hålla fast vid sin strävan att nå fram till en allmän europeisk ekonomisk integration som ett väsentligt politiskt mål;
3. som anser att de kommande GATT-förhandlingarna och den amerikanska lagen om utvidgning av handeln (Trade Expansion Act) utgör ett lämpligt tillfälle att uppnå en allmän ökning av världshandeln, i synnerhet genom tullsänkningar;
4. som anser att det skulle vara nyttigt att inom ramen för OECD sammankalla ett möte för att förbereda ett avtal rörande vissa basprodukter inom en nära framtid;
5. som anser det önskvärt att länderna inom den europeiska ekonomiska gemenskapen och andra medlemsländer av OECD utnyttjar denna senare organisation och övriga internationella organisationer för att samordna sin verksamhet i fråga om utvecklingshjälp;
6. som understryker nödvändigheten att förhandlingarna för anslutning av Turkiet till den Europeiska ekonomiska gemenskapen utan dröjsmål fort-

sättes och att förhandlingar syftande till att inom snar framtid träffa ekonomiska överenskommelser mellan EEC och andra europeiska länder upptagas, med hänsyn särskilt tagen till Österrikes ytterst brådskande problem och till Danmarks jordbrukssvårigheter;

7. som likaledes understryker nödvändigheten att utan dröjsmål fortsätta förhandlingarna i syfte att nå fram till en tillfredsställande överenskommelse mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen och Israel,

8. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att omgående anmoda den Europeiska ekonomiska gemenskapens ministerråd att antaga en utåtriktad politik, som tar hänsyn till ovannämnda förslag; och

(b) att omgående anmoda övriga medlemsländer att aktivt stödja denna politik med praktiska och samordnande åtgärder för att befordra europeisk integration och världsomfattande samarbete.

Rekommendation 356

om Europarådets uppgift på kort sikt

1. Församlingen,

2. som hänvisar till den fara som den europeiska enhetstanken utsatts för genom Bryssel förhandlingarnas misslyckande;

3. som anser att Europarådet, vilket i sig innesluter såväl gemenskapernas medlemsstater som flertalet stater vilka ansökt om inträde eller associering, synes vara lämpligaste forum för att främja återupptagna förhandlingar och frammana en gemensam politisk vilja;

4. som anser att Europarådets församling är mera lämpad än någon annan institution att skapa en verklig europeisk allmän opinion;

5. som välkomnar ministerkommitténs resolution (63) 6 enligt vilken kommittén beslutit att fullt utnyttja varje session till en diskussion av samtliga större politiska problem som Europas enande ställer i ljuset av de uttalanden som fällts av den rådgivande församlingen,

6. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att verkställa sin ovannämnda resolution genom att låta Europarådet bli den ram inom vilken politiska och ekonomiska kontakter försiggår, vilka kan leda till ett återupptagande av förhandlingarna mellan de Sex, Storbritannien och de övriga länder som ansökt om inträde i eller associering till den Europeiska ekonomiska gemenskapen,

(b) att vidtaga erforderliga åtgärder för att kontakterna mellan församlingen och ministerkommittén skall bli effektiva.

Rekommendation 357

om förbindelser med de kommuniststyrda folken i

Central- och Östeuropa

1. Församlingen,

2. som åberopar nödvändigheten att upprätta nära kontakter mellan folken i Östeuropa och i Västeuropa;

3. som hänvisar till rekommendation 291 rörande upprättandet av kulturella förbindelser med Polens folk,

4. rekommenderar:

att ministerkommittén måtte söka främja närmare konsultationer mellan medlemsländerna i vad rör kontakter med folken i europeiska länder under kommunistiskt styre;

att ministerkommittén måtte taga initiativ till knytande av talrika och varierande kontakter med dessa länder på multilateral basis under Europarådets beskydd, särskilt genom att dela ut studie- och forskningsstipendier till vetenskapsmän, konstnärer och studenter;

att ministerkommittén måtte undersöka möjligheterna att utsträcka de fördelar som lämnas åt innehavare av Europarådets kulturella identitetskort att gälla även för skol- och universitetsstuderande från europeiska länder under kommunistiskt styre vilka vistas i medlemsstaterna;

5. anbefaller sekretariatet att bistå ministerkommittén vid fullgörandet av denna uppgift.

Rekommendation 358

om reaktivering av Europarådet

Församlingen,

som åberopar den roll Europarådet spelat sedan 1949 och ännu bör spela i framtiden för att »åvägbringa en fastare enhet mellan dess medlemmar i ändamål att förverkliga och skydda de ideal och principer vilka utgöra deras gemensamma arv och att underlätta deras sociala och ekonomiska framåtskridande» (artikel 1 av stadgan);

som anser det nyttigt att efter åtskilliga års verksamhet skrida till en allmän omprövning av de metoder, som Europarådet tillämpar för att nå detta mål;

som hänvisar till att skilda förslag granskats under de senaste åren, vilka haft till syfte att öka institutionens ändamålsenlighet, och att vissa av dem förverkligats medan andra icke givit väntat resultat;

som anser att anledning finnes att i jämförande och rationaliserande syfte utreda de olika Europarådsorganens arbetsformer;

som hänvisar till regeringarnas svar på den promemoria som tillställts dem av arbetsgruppen för reaktivering av Europarådet,

rekommenderar att följande åtgärder måtte vidtagas för att stärka Europarådets auktoritet genom förbättring av dess arbetsförhållanden:

Sektion A — Församlingen

I. Dagordningen

1. Församlingens dagordning bör skilja mellan:

(a) frågor som inskrivits i samråd med ministerkommittén, vilket samråd skall ske i den blandade kommittén;

(b) frågor som inskrivits genom enkelt beslut av församlingen (i enlighet med nuvarande bestämmelser i artiklarna 14 och 15 av reglementet).

2. För frågor som hänförs under paragraf 1 ovan bör ministerkommittén, därest den icke tillmötesgår eller endast delvis tillmötesgår en rekommendation från församlingen, delgiva denna sina invändningar i enlighet med artikel 15 av sitt eget reglemente, så att församlingen kan skrida till en andra läsning. Invändningarna bör delgivas såväl den blandade kommittén som församlingens kansli, som underrättar vederbörande utskott.

3. Om den åtgärd som vidtagas av ministerkommittén i anledning av en

rekommendation icke bedömes tillfredsställande av vederbörande utskott och av församlingens kansli, bör frågan efter remiss till vederbörande utskott hänskjutas till den blandade kommittén för sammanjämkning av meningsmotsättningarna mellan församlingen och ministerkommittén, innan frågan göres till föremål för en ny debatt i församlingen.

4. För varje session med församlingen bör diskussionsordningen uppgöras så, att vederbörande ministrar kan delta i debatterna i församlingsplenium och eventuellt i utskott.

II. Utvidgning av församlingens verksamhetsfält

Sedan församlingen antagit en rekommendation bör den söka nå kontakt med ministerkommittén för att framlägga sin uppfattning genom:

(a) föredragning inför ministerkommittén av presidenten eller vederbörande utskotts rapportör innan beslut fattas av ministerkommittén;

(b) överväganden inom blandade kommittén, i former som avgörs av kommittén, rörande vilken åtgärd varje rekommendation bör föranleda;

(c) framläggande av skriftliga eller muntliga frågor rörande tillämpning av rekommendationen.

Föreskrifterna enligt a) och b) bör obligatoriskt iakttagas för frågor som inskrivits på församlingens dagordning efter gemensamt beslut. De rekommenderas även för alla andra frågor, men beslut härom fattas av blandade kommittén.

Sektion B — Ministerkommittén

Församlingen som övervägt de svar som inkommit från regeringarna på en promemoria med ett antal precisa frågor, och som är medveten om nödvändigheten att stärka Europarådets regeringsorgans auktoritet, föreslår följande åtgärder:

1. Enligt andan i artikel 14 av stadgan och i syfte att specialisera ministerkommittén, när den sammanträder på ministernivå, skulle man i vissa fall kunna överväga två skilda uppsättningar av ministerkommittén: (i) sammanträde av ministrar eller statssekreterare för europeiska frågor; (ii) sammanträde av fackministrar.

Flertalet regeringar har icke ställt sig positiva till ett förslag att utnämna särskilda ministrar för europeiska frågor och församlingen avstår därför från den första av nämnda möjligheter men hemställer hos ministerkommittén att denna varje år upprättar en förteckning över specialsessioner med ministerkommittén, vilka då bör organiseras på ad hoc basis, varvid utrikesministrarna delegerar sina befogenheter till vederbörande fackministrar för att dessa tillsammans skall kunna överväga de frågor som faller under deras kompetens (rättsfrågor, undervisningsfrågor, sociala frågor, jordbruk etc.), så snart mängden och vikten av frågor som behandlas inom Europarådet skulle motivera sådana sessioner. Generalsekreteraren bör delta i egenskap av rådgivare och Europarådets sekretariat bör svara för de praktiska arrangemangen.

Ministrarnas ställföreträdarens verksamhet utövas under utrikesministrarnas ansvar i syfte att: (i) svara för förberedelsen och samordningen av arbetet vid mötena med fackministrarna; (ii) handlägga alla allmänna organisatoriska frågor mellan de sammanträden med ministerkommittén, som äger rum på utrikesministernivå.

2. Vissa interna åtgärder inom ministerkommittén torde vara ägnade att öka dennas auktoritet, utveckla dess praktiska handlingsförmåga och få till stånd ett verkligt samarbete med församlingen:

(a) Ministerkommittén bör icke blott överlämna församlingens rekommendationer till regeringarna, utan bör dessförinnan ha avgivit ett gemensamt uttalande rörande den inställning regeringarna bör intaga;

(b) den bör vaka över att verkliga åtgärder tagas med anledning av ministerkommitténs resolutioner genom att infordra regelbundna redogörelser från regeringarna;

(c) när så anses nödvändigt bör den tillgripa formen med partiella överenskommelser och icke förkasta ett förslag som flertalet bedömer av intresse, för den händelse en eller två medlemmar inlägger sitt veto;

(d) den bör i en dokumentserie delgiva församlingen sina invändningar på de rekommendationer som icke antagits eller som endast delvis antagits, så att diskussionerna vid en andra läsning kan äga rum med alla relevanta fakta kända.

Sektion C — Blandade kommittén

Församlingen anser att den blandade kommittén för att sättas i stånd att ändamålsenligt fullgöra sin roll som förbindelselänk och kontaktorgan mellan Europarådets två organ bör reformeras enligt följande linjer:

1. Den blandade kommittén bör bestå av en representant för varje medlemsregering och ett lika stort antal representanter för församlingen, däribland församlingens president ex officio. Övriga representanter från församlingen bör väljas av denna på förslag av kansliet under första delen av varje session.

2. Den blandade kommittén bör utan att vara beslutsmässig i sakfrågor ha behörighet att fatta beslut för att påskynda behandlingen av ett ärende såväl i församlingen som i ministerkommittén. För detta ändamål torde följande praktiska dispositioner böra vidtagas:

(a) Sammanträden bör hållas före och efter vart och ett av de två huvudsakliga delarna av sessionen, och dessutom bör två extra sammanträden i princip hållas efter förslag av generalsekreteraren och församlingens president;

(b) Blandade kommittén bör ges behörighet att besluta om vilka frågor som skall inskrivas på församlingens dagordning i samråd med ministerkommittén och överväga vilka åtgärder som skall vidtagas i syfte att påskynda frågornas behandling inom Europarådets båda organ;

(c) Den bör yttra sig över församlingens utlåtanden över budgetära och administrativa frågor som ligger under ministerkommitténs kompetens.

3. Under paragrafen (c) av paragraf (ii) av 1951 års resolution om stadgan av följande lydelse: »Blandade kommitténs beslut föranleder icke någon röstning» bör utgå utan att dock denna ändring innebär att röstning göres obligatorisk.

Sektion D — Sekretariatet

Sekretariatets personal

Församlingen anser att ett villkor för Europarådets effektivitet är att sekretariatet, som utgör rådets fasta och permanenta del, fungerar; den rekommenderar att följande åtgärder vidtagas i avvaktan på utredning om mera djupgående förändringar:

1. Modellstatuterna för en europeisk förvaltning torde snarast möjligt böra antagas för Europarådets personal med hänsyn till att de europeiska gemenskaperna den 1 januari 1962 antagit en personalstatut, som mycket nära ansluter sig till modellstatuterna.

2. Det ligger icke i Europarådets intresse att antalet tjänstemän som frigjorts från de nationella förvaltningarna överskrider en tredjedel av tjänsterna i varje med A betecknad kategori.

3. De allmänna reglerna för förvaltningen rörande antagning och befordran av tjänstemän och särskilt de principer som fastställts i församlingens rekommendation 49 och ministerkommitténs resolution (53) 33 och förtydligade av senare förklarande texter (paragraferna 116 och 117 av ministerkommitténs sjätte rapport, dokument 357) synes böra göras till föremål för ett särskilt utarbetat tillämpningsreglemente.

4. Införandet av en pensionsordning är oundgängligt för en verklig europeisk förvaltningskarriär.

5. En ömsesidig skiljedomstol med befogenhet att avgöra tvister *ex aequo et bono* är den enda institution som har förutsättning att garantera tjänstemännen nödvändigt skydd för ärendenas behöriga handläggning.

Rekommendation 359 om Haagakademien för internationell rätt
Akademien skulle erhålla ökat stöd.

Rekommendation 360 om antagning och befordran av tjänstemän inom Europarådet
Artiklarna 6 och 7 av tjänstemannastatuterna skulle ändras.

Rekommendation 361 om Europarådets insatser vad rör internationella livsmedelsfrågor
Församlingen rekommenderar ministerkommittén att delta med symboliska belopp i världskampanjen mot hunger, att ansluta Europarådet till världsgemenskapen mot hunger, att uppmana medlemmarna att öka sitt deltagande i FAO:s internationella livsmedelsprogram samt att om möjligt sända en delegation till den internationella livsmedelskongressen i Washington.

Rekommendation 362 om avyttring av jordbruksprodukter
Vissa åtgärder skulle vidtagas för samordning av medlemsländernas veterinärstadgor samt för förbättring av metodiken vid marknadsundersökningar.

Rekommendation 363 om stöd åt Internationella institutet för förenhetligande av privaträtten
Institutet skulle erhålla ökat ekonomiskt stöd.

Rekommendation 364 om subventioner för att säkerställa erforderligt tillfälligt skydd åt Västeuropas kolindustri
Ekonomiska utskottets betänkande i ämnet (Dok. 1572) skulle överlämnas till OECD och medlemsregeringarna.

Rekommendation 365
om bevarande och iståndsättande av historiska
och konstnärliga byggnader

- Församlingen,
 som hänvisar till ministerkommitténs meddelande till församlingen av den 12 december 1960 vari uttrycktes förhoppningen att församlingen skulle samverka med kommittén för att framlägga nya förslag till projekt av europeiskt intresse vilka lämpade sig för en kollektiv insats;
 som hänvisar till den artikel i det europeiska kulturavtalet som stipulerar följande: »Varje avtalsslutande part bör vidtaga lämpliga åtgärder för att bevara sitt nationella bidrag till Europas gemensamma kulturarv»;
 som tagit del av det kulturella och vetenskapliga utskottets utlåtande rörande bevarande och iståndsättande av historiska eller konstnärliga byggnader och miljöer (Dok. 1570);
 som anser att historiska byggnader och monument är värdefulla vittnen om såväl den grundläggande enheten som om rikedom och mångfalden i den västerländska civilisationen;
 som ytterligare noterat att en mäktig opinion till förmån för upprustning av historiska stadsmiljöer f. n. finnes, och att exempelvis Internationella förbundet för bostäder och stadsplanering vid sin konferens i Santiago de Compostella i december 1961 antog en grundläggande resolution i frågan, vari behovet av internationella kontakter och utbyten underströks;
 som anser att bevarandet av dylika minnesmärken är en ytterst brådskande och väsentlig uppgift för Europas länder;
 som med tillfredsställelse konstaterar att betydande arbeten pågår inom olika medlemsländer för att lösa problemen att bevara och iståndsätta historiska och konstnärliga miljöer och byggnader;
 som anser att ett verkligt behov föreligger för en europeisk myndighet som skulle tjäna som sista besvärinstans och bedömare av de viktiga frågor angående bevarandet av historiska byggnader och miljöer vars intresse icke inskränker sig till det nationella planet;
 som anser att Europarådet kan spela en viktig roll genom att i alla Europas länder väcka till allmänt medvetande situationens allvar och nödvändigheten att åtgärder snarast vidtas för bevarande och iståndsättande av historiska minnesmärken;
 som anser att det särskilt åligger Europarådet att organisera samarbetet mellan medlemsländerna i denna fråga;
 som anser att Europarådet t. o. m. skulle kunna skapa ett permanent konservatorsinstitut på multilateral basis samt ansvara för dettas funktion,
 rekommenderar ministerkommittén:

A. En europeisk konferens:

1. att inom ramen för Europarådet sammankalla en europeisk konferens för bevarande och iståndsättande av historiska och konstnärliga byggnader och miljöer med följande syfte:
 - (a) att framlägga hithörande problem för europeisk opinion för att väcka ett allmänt medvetande om situationens allvar och nödvändigheten att åtgärder snabbt vidtagas;

- (b) att utarbета och publicera ett gemensamt aktionsprogram;
2. att uppdraga åt konferensen att särskilt undersöka lämpligheten av:
- (a) att tillskapa en gemensam organisation för bevarande av monument av europeiskt intresse;
- (b) att inrätta ett organ för jämförande studier och dokumentation rörande historiska byggnader och miljöer, deras konservering, skydd och iståndsättande;
- (c) att upprätta en förteckning över byggnader och miljöer av »europeiskt intresse»;
- (d) att organisera andra former av europeiskt samarbete på detta område;
3. att organisera denna konferens i Giorgio Cini-fondens säte i Venedig, i samarbete med UNESCO;
4. att låta förbereda konferensen genom sammankomster med framstående experter för diskussion av problemets olika aspekter i enlighet med det program som föreslagits av kulturella och vetenskapliga utskottet (Dok. 1570);

B. Samarbete mellan regeringarna:

att anmoda Europarådets kulturstyrelse att inom ramen för sitt särskilt åt kulturellt samarbete ägnade program organisera en serie sammankomster på hög tjänstemannanivå rörande bevarande och iståndsättande av historiska eller konstnärliga byggnader och miljöer i syfte att åstadkomma utbyte av upplysningar och erfarenheter;

C. Europeiskt konservatorsinstitut:

att anmoda kulturstyrelsen att i ljuset av de rekommendationer som antagits av ovannämnda konferens utreda möjligheten att inrätta ett europeiskt institut för bevarande av historiska eller konstnärliga byggnader eller miljöer av erkänt europeiskt intresse eller att inrätta något annat permanentt samarbetsorgan på detta område.

Rekommendation 366 om ett försöksprojekt för konservering och iståndsättande av ett historiskt kvarter i Venedig under Europarådets beskydd och med dess finansiella bistånd.

Rekommendation 367 med yttrande över europeiska kommunalkonferensens resolutioner 36 och 37/1962 rörande konferensens stadga och reglemente
Församlingen instämmer i resolutionernas innehåll.

Rekommendation 368 med yttrande över europeiska kommunalkonferensens resolutioner 23 och 38/1962 om europeisk regionplanering
Församlingen stöder resolutionernas innehåll.

Sessionen 18—24 september 1963

Rekommendation 369 om beviljande av konsultativ status hos Europarådet åt den icke statliga organisationen B'nai B'rith (kategori 2).

- Rekommendation 370 om presentationen av Europa i utom-europeiska länder
Europeiska kulturrådets ad hoc-kommitté, vilken sammanträder i maj 1964, skulle erhålla i uppdrag att svara för spridning av Europainformation i andra delar av världen.
- Rekommendation 371 om skadlig degeneration av andningssystemet hos rökare
Ett europeiskt colloquium skulle organiseras i samarbete med världshälsoorganisationen med uppgift att utreda möjligheterna till intensifierat europeiskt samarbete i ämnet, särskilt vad beträffar utbyte av informationer och hälsovårdsundervisning.
- Rekommendation 372 om likformig tolkning av europeiska fördrag
Juridiska utskottets rapport i ämnet (Dok. 1650) skulle överlämnas till ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete, och medlemsstaternas justitieministrar uppmanas att vid sin nästkommande konferens taga upp problemet om likformig tolkning av dessa fördrag.
- Rekommendation 373 om Haagkonventionen rörande rättskollisioner vad avser testamentes form
Medlemsregeringarna skulle uppmanas att underskriva respektive ratificera Haagkonventionen av den 5 oktober 1961, i de fall de icke redan gjort så.¹

Rekommendation 374

om arbetet inom ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete

Församlingen,
som åberopar sin rekommendation 226 rörande Europarådets utvidgade juridiska program;
som hänvisar till resolution nr 9 antagen av de europeiska justitieministerrarna under deras andra konferens i Rom under tiden 5—7 oktober 1962 om Europarådets framtida verksamhet på det rättsliga området;
som hänvisar till resolution (62) 41 antagen av ministerkommittén den 17 september 1962 om Europarådets rättsliga program;
som lyckönskar ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete vilken bildats i enlighet med resolution (62) 41, till det arbete den redan utfört;
som anser att den verksamhet som redan bedrivits av ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete tydligt visar nödvändigheten av att inom ramen för Europarådet och inom varje medlemsstat ett organ tillskapas som möjliggör verkställande och vidare utveckling av det juridiska programmet (inom andra områden än straffrätt, kriminologi och mänskliga rättigheter);
som övervägt juridiska utskottets rapport (Dok. 1651),
rekommenderar ministerkommittén:

¹ Sverige har undertecknat men icke ratificerat konventionen.

I

1. att vidtaga erforderliga åtgärder för att inom Europarådets ram till skapa en europeisk juridisk samarbetsnämnd och uppdraga åt denna att verkställa och utveckla Europarådets juridiska program;

2. att uppdraga åt den europeiska juridiska samarbetsnämnden att verka som ledande och samordnande organ för Europarådets rättsliga arbete;

3. att anvisa nämnden en årlig budget och lämna den fullmakt att disponera över denna budget efter eget gottfinnande på det att den må kunna fullgöra sin uppgift på ett tillfredsställande sätt;

4. att ställa existerande juridiska expertkommittéer (för nationella prejudikatsamlingar, skiljedom, konsularkonvention, juridiska personer) och sådana som framdeles må komma att tillsättas inom ramen för det utvidgade rättsliga samarbetet, under den europeiska samarbetsnämndens myndighet;

5. att besluta att sagda nämnd skulle bestå av:

(a) en delegation från varje medlemsregering bestående av höga ämbetsmän;

(b) tre representanter för församlingen utsedda på sätt som denna må fastställa;

6. att besluta att:

(a) beslut inom den europeiska juridiska samarbetsnämnden skall fattas med två tredjedels majoritet av antalet avgivna röster;

(b) regeringsdelegationerna och församlingens delegation skall ha en röst vardera;

II

7. att rekommendera medlemsstaternas regeringar att inrätta ett system för utbyte av upplysningar och lagförslag i enlighet med de regler som fastställts av ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete eller som kommer att fastställas i framtiden av den europeiska juridiska samarbetsnämnden, vilket system skulle fungera genom den europeiska samarbetsnämndens förmedling och vara ägnat att bringa till allmän kännedom lagstiftningstendenser, som gör sig gällande i Europarådets medlemsstater och därigenom möjliggöra för den europeiska nämnden att föreslå vidtagande av likformiga åtgärder inom de skilda staterna;

8. att likaledes rekommendera inrättande av ett system för utbyte mellan medlemsstaterna av informationer om domstolsbeslut, vari åberopas Europarådets konventioner och enhetliga lagar utarbetade under rådets auspicier, vilket skulle underlätta en likartad tolkning av lagtexter med »europeiskt» innehåll;

9. att för detta ändamål rekommendera medlemsstaternas regeringar att inom sina respektive förvaltningar tillskapa ett förbindelseorgan som skulle ha till uppgift:

(a) att insamla material rörande lagförslag under utarbetande vilket kan vara av intresse för övriga stater; detta material skulle överlämnas till förbindelseorganen i övriga medlemsstater genom den europeiska juridiska samarbetsnämndens försorg;

(b) att mottaga material rörande lagförslag avsända från andra länders förbindelseorgan samt delgiva dessa med vederbörande nationella myndigheter;

(c) att likaså insamla inländska domstolars beslut berörande Europarådets konventioner och enhetliga lagar vilka utarbetats inom rådet samt delgiva dessa med europeiska juridiska samarbetsnämnden för vidare spridning;

10. att uppmana medlemsstaterna att meddela förbindelseorganens adresser till Europarådets sekretariat för att samband skall kunna nås direkt mellan sagda förbindelseorgan inom ramen för samarbetsnämnden;

III

11. att delge denna rekommendation med ad hoc-kommittén för juridiskt samarbete och hemställa att denna måtte detaljgranska församlingens förslag innan den avslutar sitt arbete.

Rekommendation 375 om upphävande av viseringstvång för flyktingar
Församlingen rekommenderar ministerkommittén att uppmana de medlemsregeringar som ännu icke undertecknat rekommendationen i ämnet av den 20 april 1959 att ansluta sig till denna respektive i avvakta därpå underlätta formaliteterna för flyktingars inresa i respektive länder.

Rekommendation 376

om Europarådsförsamlingens uppgifter i de europeiska frågornas nuvarande läge

1. Församlingen,
2. som åberopar sin rekommendation 358 om Europarådets reaktivering;

3. som är angelägen att samla frågor av politisk karaktär till ett politiskt arbetsprogram som årligen skall föreslås vid dess höstsession;

4. som tagit kännedom om och välkomnar ministerkommitténs beredvilighet att verkställa resolution (63) 6 genom att hålla överläggningar som särskilt skulle kunna beröra frågor rörande den europeiska ekonomiska integrationen och atlantiskt »partnership»;

5. som erinrar om att ministerkommittén i sagda resolution har uttryckt sin vilja att ansluta församlingen till sin politiska verksamhet;

6. som anser att denna vilja skulle kunna finna ett praktiskt uttryck i ett politiskt arbetsprogram upprättat gemensamt av ministerkommittén och församlingen;

7. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att, vid behandlingen av frågor om europeisk ekonomisk integration snarast tillsätta kommittéer bestående av höga ämbetsmän åt vilka skulle uppdragas att förbereda avtal varigenom Europarådets samtliga medlemsländer eller en del av dem skulle kunna ansluta sig till anordningar som redan genomförts inom den Europeiska ekonomiska gemenskapen i frågan rörande exempelvis arbetare och bosättningsrätt, tjänster, kapital och transporter;

(b) att vid diskussion av atlantiskt »partnership» söka utarbeta en gemensam ståndpunkt för Europarådets medlemsländer när det gäller tullförhandlingarna i GATT;

(c) att tillägga följande punkt till sitt politiska arbetsprogram: »Utsikterna för förbindelserna mellan Förenta Staterna och Europa å ena sidan och Sovjetunionen å den andra».

Sessionen 13—17 januari 1964

Rekommendation 377 om beviljande av konsultativ status åt vissa icke statliga organisationer

Avser europeiska kommittén av unga jordbrukare samt 4 — H — Clubs (kategori 2).

Rekommendation 378 om tillämpning av konventionen för vin, sprit, öl och cider

En organisation skulle inrättas för dryckeskonventionen.

Rekommendation 379

om posttaxorna i Europarådets medlemsstater

Församlingen,

1. som uttalar sin tillfredsställelse över att under loppet av de senaste åren bilaterala avtal slutits enligt vilka inrikes posttaxor skall gälla för brevfrösendelser mellan vissa medlemsländer;

2. som återoppar den rekommendation som antagits i denna fråga av den europeiska konferensen av post- och teleförvaltningarna vid dess möte i München i september 1963;

3. som är övertygad om att tillämpningen av inrikes posttaxor för frösendelser mellan alla Europarådets medlemsländer skulle ha ett avsevärt psykologiskt värde genom att ge Europas folk ett praktiskt bevis för den europeiska enhetens återverkningar på deras dagliga liv;

4. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att hemställa hos medlemsregeringarna, eller därest den inrikes lagstiftningen så tillåter, hos poststyrelserna i medlemsländerna, på enklast möjliga sätt tillämpa inrikes posttaxor för brev i lägsta viktklassen (upp till 20 gram eller vad beträffar Storbritannien och Irland ett uns) samt för postkort med i förväg frankerat svarskort som befordras mellan medlemsländerna;

(b) att hemställa hos medlemsregeringarna att, därest de icke kan helt eller delvis vidtaga de åtgärder som rekommenderas här ovan, meddela församlingen skälen därtill;

(c) att enträget hemställa hos medlemsregeringarna att ge sitt stöd åt de ansträngningar som pågår inom den europeiska konferensen av post- och teleförvaltningarna att skapa nödvändiga förutsättningar för att man i framtiden skall kunna nå fram till enhetliga taxor för övriga viktklasser av brev samt för frösendelser av annat slag som befordras mellan medlemsländerna.

Rekommendation 380
om de europeiska ekonomiska förbindelse och atlantiskt
ekonomiskt »partnership»

Församlingen,

1. som med tillfredsställelse mottagit meddelandet om undertecknandet den 20 juli 1963 av anslutningskonventionen mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen samt de afrikanska staterna och Madagaskar, och om undertecknandet den 12 september 1963 av associationsöverenskommelsen mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilken utgör en ny etapp mot europeisk integration, och som lyckönskar den Europeiska ekonomiska gemenskapen och den grekiska regeringen att ha fattat beslut om att påskynda tullsänkningarna och att anpassa den grekiska tulltaxan efter den gemensamma yttre tullen;

2. som med tillfredsställelse hälsar de talrika steg som tagits sedan januari 1963 för att utveckla förbindelserna mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen och övriga medlemsländer, särskilt genom förmedling av den Väst-europeiska unionens ministerråd, för att behandla de gemensamma problem som uppstått genom den nuvarande uppdelningen på det ekonomiska området, och för att söka utveckla en bättre ömsesidig förståelse, och som i synnerhet välkomnar att förberedande diskussioner ägt rum mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan och Österrike, Danmark och Irland å den andra sidan i syfte att minska de särskilt allvarliga problem som uppställer sig för dessa länder;

3. som hoppas att frågan om Israels förbindelser med den Europeiska ekonomiska gemenskapen som blivit beklagligt försenad skall lösas snabbt;

4. som övervägt de beslut som fattats av den Europeiska ekonomiska gemenskapens råd den 23 december 1963 rörande en gemensam jordbrukspolitik och den fullmakt som lämnats den europeiska kommissionen inför Kennedy-förhandlingarna om tullsatserna;

5. som välkomnar att den Europeiska ekonomiska gemenskapen övervunnit en förtroendekris;

6. som är övertygad om att ett lyckligt resultat av Kennedyförhandlingarna om tullsatserna är av yttersta betydelse för utvecklingen av de atlantiska förbindelserna, för en ökning av världshandeln och den ekonomiska tillväxten och i synnerhet för att utjämna effekten för den inomeuropeiska handeln av den nuvarande uppdelningen av Europa och som är allvarligt berörd av de svårigheter som uppkommit för att nå fram till en överenskommelse om programmet för handelsförhandlingarna inom GATT,

7. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att även fortsättningsvis ägna den största uppmärksamhet i enlighet med sin resolution (63) 6 åt de problem sammanhängande med fullföljandet av den uppgift som består i att integrera Europa och att stärka och utveckla Europas förbindelser med Nord-Amerika i en anda av atlantiskt »partnership»;

(b) att icke lämna någon möda ospard att vid behov få till stånd konsultationer på högsta politiska nivå för att Europas bidrag till de kommande handelsförhandlingarna inom GATT, och särskilt vad beträffar länderna inom den Europeiska ekonomiska gemenskapen och inom EFTA, måtte bli positivt och konstruktivt;

(c) att utforska möjligheterna att verkställa de tullsänkningar, som må bestämmas under förhandlingarna, med särskild snabbhet när det gäller varor för vilka sänkningarna är av särskild betydelse i den inomeuropeiska handeln och senast när den Europeiska ekonomiska gemenskapens och EFTA:s inbördes tullar har avskaffats för industrivaror;

(d) att medlemsregeringarna utnyttjar sina diskussioner inom OECD:s ad hoc arbetsgrupp för Förenta Nationernas världshandelskonferens och inom Västeuropeiska unionen för att nå fram till en samordnad europeisk politik under sagda konferens, varvid hänsyn togs till tredje länders intressen, och att konsultationer likaledes äger rum i dessa frågor inom ministerkommittén.

Rekommendation 381 om problem sammanhängande med befolkningsutvecklingen i Europa

Med hänsyn till det pågående åldrandet av Europas befolkning skulle en europeisk befolkningskonferens sammankallas för att studera de olika problem som följer med befolkningsutvecklingen. Konferensen skulle vidare utarbeta ett forskningsprogram rörande hithörande frågor. 1956 skulle proklamerats ett europeiskt befolkningsår.

Rekommendation 382 om staten Israels utrikeshandel

Regeringarna inom den europeiska gemensamma marknaden skulle uppmanas att snarast möjligt vidtaga åtgärder för att underlätta importen av produkter från Israel.

Rekommendation 383 om inrättande av en europeisk farmakopé

De sju länder som ingår i det partiella samarbetet i sociala frågor, d. v. s. de i Västeuropeiska unionen ingående länderna Belgien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Storbritannien och Förbundsrepubliken Tyskland, borde uppmanas att snarast antaga den europeiska farmakopé som föreligger i förslag samt att bereda övriga medlemsländer tillfälle att ansluta sig.

Rekommendation 384 om europeisk patenträtt

Med utgångspunkt från att två europeiska konventioner om visst samarbete i patentfrågor redan trätt i kraft samt att en tredje konvention förberedes inom ramen för Europarådets verksamhet och att förberedelsearbete på en enhetlig europeisk patentlag pågår inom den Europeiska ekonomiska gemenskapen, rekommenderar församlingen ministerkommittén att föreslå regeringarna i gemenskapens länder att konventionsförslaget om en gemensam europeisk patenträtt underställs Europarådets expertkommitté och att hänsyn togs till denna kommittés utlåtande vid den slutliga utformningen av konventionstexten.

Rekommendation 385 om den internationella konventionen om skydd åt tolkande eller framförande konstnärer, åt grammo-fonskiveproducenter och åt radioinstitut
Medlemsländerna skulle uppmanas att ansluta sig till respektive ratificera konventionen och därvid i möjligaste mån avhålla sig från att uppställa villkor och undantag.

Rekommendation 386

om ratificering av Europarådets konventioner

Församlingen,
som åberopar sina rekommendationer 249 och 268 om ratificering av Europarådets konventioner;
som har studerat den note vari ministerkommittén översänt upplysningar från medlemsländernas regeringar i enlighet med resolution (61) 6 om ratificering av Europarådets konventioner (dok. 1653);
som studerat juridiska utskottets utlåtande,
rekommenderar ministerkommittén:
1. att anbefalla medlemsregeringarna att de vid avsändandet av sina årsrapporter jämlikt resolution (61) 6, i enlighet med paragraf 3 i denna resolution anger skälen till att vissa instrument icke ratificerats;
2. att överlämna det juridiska utskottets utlåtande till samtliga regeringar och anbefalla dessa att taga hänsyn till de synpunkter som framförts i detta dokument, när de insänder sina årsrapporter;
att delgiva församlingen de upplysningar som regeringarna lämnat om ratificering av Europarådets konventioner i början av varje år som följer på det år för vilket upplysningar lämnats.

Sessionen 18—24 september 1963

Resolution 264

om Europarådets allmänna politik

1. Församlingen,
2. som anser den nuvarande situationen i Europa och inom Atlantalliansen otillfredsställande;
3. uttrycker önskemålet att alla berörda regeringar och parlament uppställer följande utrikespolitiska principer och syftemål, nämligen att:
 - (a) bevara och utveckla de europeiska gemenskapernas institutioner och syften enligt Rom- och Parisfördragets bokstav och anda;
 - (b) på nytt bekräfta att de europeiska institutionerna står öppna för anslutning eller associering av alla Europarådets medlemsstater, som önskar ansluta eller associera sig i överensstämmelse med fördragets förutsättningar, och att ingen ansökan från Europarådets medlemsländer må avvisas på andra grunder än sådana som är förutsedda i dessa fördrag;
 - (c) icke försumma något initiativ för att underlätta Storbritanniens och andra medlemsländers anknytning till de europeiska gemenskaperna före 1966;
 - (d) öka Europas ansvar vid utformningen och förverkligandet av Atlantpolitiken i alla dess aspekter genom utvecklandet av gemensamma europeiska politiska institutioner och icke genom ensidigt nationella åtgärder;

(e) studera det atlantiska samarbetets problem i nära kontakt med Förenta Staterna och Kanada för att ompröva det ansvar som vilar på folken å ömse sidor av Atlanten;

(f) välkomna provstoppsavtalet i Moskva och tillvarataga varje tillfälle för att uppnå ytterligare arrangemang med Sovjetunionen utan att försvåra Tysklands återförening;

4. och föreslår således följande målsättning på kort sikt, nämligen att:

(a) åstadkomma en skälig balans mellan jordbruksintressena inom EEC och världshandelns intressen för att möjliggöra såväl utarbetandet av ett gemensamt jordbrukssystem inom gemensamma marknaden som avslutandet av tillfredsställande arrangemang med Förenta Staterna och andra länder, som avser deltaga i tullförhandlingarna inom GATT år 1964, utan att därvid det ena intresset offras för det andra;

(b) återställa förtroendet till de europeiska gemenskaperna och deras dynamik genom att förläna deras institutioner större ansvar och helhjärtat stödja dessas ansträngningar att under innevarande år genomföra arbetsprogrammet för 1963;

(c) fortsätta utvecklingen av det europeiska frihandelsområdet enligt bestämmelserna i Stockholms-överenskommelsen på sådant sätt att den sker i samma takt som inom gemenskaperna;

(d) främja alla kontakter och närmanden som kan leda de europeiska gemenskapernas och det europeiska frihandelsområdets ansträngningar mot förverkligandet av en så omfattande europeisk ekonomisk sammanslutning som möjligt;

(e) fortsätta förhandlingarna med Förenta Staterna och Kanada i syfte att öka Europas ansvar vid samordningen av Atlantpolitiken i alla dess aspekter.

Sessionen 13—17 januari 1964

Resolution 265

om Europarådets allmänna politik

1. Församlingen,
2. som studerat de av EEC:s ministerråd den 23 december 1963 fattade besluten rörande den gemensamma jordbrukspolitiken och rörande det uppdrag som skall lämnas EEC-kommissionen inför de av presidenten Kennedy föreslagna tullförhandlingarna;
3. som uttalar sin tillfredsställelse över att EEC har övervunnit en förtroendekris;
4. som noterar, att beslut ännu icke fattats rörande spannmålspriserna, att uppdragets närmare innehåll i stor utsträckning beror av framtida beslut av EEC:s medlemsregeringar och att lika viktiga beslut förestår rörande de direkta förbindelserna mellan EEC och vissa andra länder;
5. som är uppmärksam på möjligheten att viktiga åtgärder vad rör de politiska förbindelserna mellan medlemsstaterna inom EEC kan komma att vidtagas under loppet av år 1964;
6. som är medveten om att EEC därför måste fatta vissa beslut med långtgående konsekvenser för andra staters ställning och för Europas framtid i dess helhet;
7. som erinrar om det intresse den alltid hyst:

(a) för en progressiv utveckling av en europeisk gemenskap innefattande alla de medlemsstater av Europarådet som kan och vill acceptera integrationens politiska och ekonomiska förpliktelser;

(b) för upprättande av ett differentierat system för europeisk enhet, som möjliggör association till gemenskapen av stater som icke kan eller vill binda sig för fullt medlemskap;

(c) för ett nära och ständigt samarbete mellan ett förenat Europa och Förenta Staterna,

8. hemställer enträget hos de direkt berörda regeringarna:

9. att återupptaga förhandlingarna för Storbritanniens anslutning och för övriga medlemsstaters av Europarådet anslutning eller association till till EEC före 1966;

10. att stärka de europeiska gemenskapernas organ med hänsyn tagen till demokratiska procedurregler och parlamentarisk kontroll;

11. att i varje form av inomeuropeiskt politiskt samarbete respektera Europas enhet och möjligheten av nära atlantiskt »partnership» med Förenta Staterna;

12. att positivt besvara de amerikanska förslagen att åstadkomma nära atlantiskt »partnership» under iakttagande av att nästa initiativ bör komma från Europa;

13. att uppmärksamma de faror som härrör från de nu aktuella mot-sättningarna rörande atomförsvarets mål och medel;

14. att underlätta kontakterna med Sovjetunionen för att utröna möjligheten av nya åtgärder på vapenkontrollens och nedrustningens område samt för att förbättra situationen i Berlin.